

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. Благоевград, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети юни през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: П. Пандев
Божана Манасиева

при участието на секретаря Илиана Ангелова
в присъствието на прокурора Е. Т. Д.
като разгледа докладваното от П. Пандев Въззивно административно
наказателно дело № 20231200600548 по описа за 2023 година

Производството по делото е въззивно и е образувано във връзка с
постъпил протест от Районна прокуратура – гр.Б., срещу решение №
900074/30.03.2023 г., постановена по АНД № 477/2021 г. по описа на Районен
съд – гр.Б..

Сочи се в протеста, че атакуваният съдебен акт се явявал неправилен и
незаконосъобразен. За да приложи разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК, РС
приел, че осъществено от обвиняемата се характеризирало с незначителна
степен на обществена опасност в сравнение с типичната такава, визирана от
законодателя в нормата на чл.309, ал.1 от НК. В подкрепа на своя извод съдът
посочил чистото съдебно минало на обвиняемата, липсата на данни за
предходни противообществени прояви или негативни характеристични данни
, съдействието, което е оказала в хода на досъдебното производство и пред
съда, признанието за извършеното от нея деяние и проявеното критично
отношение към него, както и факта, че с обясненията си същата съдействала
за изясняване на обективната истина. Съдът е приел като краен извод, че
извършеното от обвиняемата е „инцидентна проява“ в нейния живот и не е

израз на трайно незачитане на установения в страната правов ред във връзка с обществените отношения, свързани с документооборота.

Част от горните обстоятелства не следвало да бъдат отчитани отново при постановяване на решението, тъй като чистото съдебно минало на обвиняемата и липсата на доказателства същата да е освобождавана по реда на чл.78 а от НК от наказателна отговорност е дало основание на прокуратурата за извършеното от нея деяние да внесе предложение по реда на чл.78а от НК за освобождаването ѝ от наказателна отговорност и налагането на административно наказание. Необоснован се явявал и извода, че извършеното от Ц. представлявало „инцидентна проява“, тъй като в случая се касаело за извършено продължавано престъпление с три отделни деяния. Съдът не обърнал внимание в мотивите си на обществените отношения, които се регулират с процесните документи. С тяхното съставяне обвиняемата дала възможност на фирма „М.“ЕООД да се издаде лиценз за извършване на международни превози, като без назначаването на „ръководител транспорт“ в дружеството, такъв лиценз не могло да бъде издаден. Това именно е имал предвид и ВКС в цитираното от съда решение №324 от 13.06.2013г. по н.д. №910/2013г., I н.о., НК. Не могло да се твърди в конкретния случай, че засягането на обществените отношения, които се регулирали с инкриминираните документи се явявало незначително. В случая не следвало да се игнорира и факта на възникваща отговорност за лицата, назначени на длъжността „ръководител транспорт“.

Неправилно РС приел, че „при съставянето на инкриминираните неистински частни документи, Ц. е действала с пълната убеденост , че има съгласието на свидетелите С.Д. и И.Д. да положи подписа си вместо тях двамата, за което обстоятелство била уверена от управителя на дружеството“. Този извод на съда бил в противоречие на обясненията на обвиняемата, които съдът напълно кредитирал. В последното съдебно заседание същата категорично заявила , че не е получила съгласието на тези лица, още повече, че със свидетеля И.Д. даже не била и разговаряла. Съдът приел, че обвиняемата е била уверена за тяхното съгласие от лицето З.Ш., с който обвиняемата се запознала чрез свой приятел, и който я уверил, че лицата са съгласни , но не е обърнал внимание на това, че относно уверението за съгласието на З. Г.ски за извършване на всички действия по повод фирмата

така, както каже Ш., е проведена среща с това лице/Г.ски/, на която своето съгласие в тази насока, като на обвиняемата е представено и пълномощно от негово име. Нелогично звучи тогава , че обвиняемата е била уверена, че е налице съгласие на първо място от С.Д. да я подпише, като един ден преди да състави договора е получила документи от същата , в които обаче не е било налично пълномощно да я подпише , а в проведения разговор/или кореспонденция по вайбър/ преди това не е получила и устно такова уверение. С.Д. може и да е дала съгласие да бъде назначена на тази длъжност в дружество „М.“ЕООД, както приема съда, но няма никакви доказателства по делото, че е дала своето съгласие да бъде подписана от друго лице, било то и обвиняемата. Относно другият свидетел , обвиняемата е категорична , че никога не е разговаряла с него.

Сочи се още в протеста, че при анализа на доказателствата, приобщени по делото, следвало да се има предвид и факта, че свидетелите С.Д. и И.Д. са съпрузи и този факт е бил известен на обвиняемата . При това положение липсвало логика обвиняемата на пълно доверие да прекрати договора на С.Д. и да сключи нов такъв с нейния съпруг, макар и да е предполагала „че е имало търкания“.

РС посочил в мотивите си още, че не може да бъде пренебрегнато при извършване преценка на малозначителността на деянието и това, че при неговото извършване Ц. не е била ръководена от материални , користни или вредоносни подбуди. В тази насока липсвали доказателства по делото , че Ц. е извършила деянието безвъзмездно, без да ѝ бъде заплатено за извършените от нея услуги, а била ръководена единствено от целта да направи добро на фирмата да не загуби лиценза. В тази насока следва да се отбележи, че за дейността си във връзка с тази фирма Ц. не е работела безвъзмездно, а е получавала съответно възнаграждение. Същата нямала користна цел относно дейността на самото дружество, но била наясно, че без сключване на договор с ръководител транспорт, фирмата не могла да има лиценз за международни превози и е потвърдила това свое знание и при даването на обяснения пред съдебния състав.

С оглед изложеното РП намира, че в случая извършеното от Ц. деяние, засягало в необходимата степен обществените отношения, свързани с

документооборота и извършеното от нея било престъпно деяние по смисъла на чл.9, ал.1 от НК . Липсвали основания за приложението на чл.9, ал.2 от НК и оправдаването ѝ за извършените в условията на продължавано престъпление три отделни деяния, съставляващи престъпление по чл.309, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК. Именно системното съставяне на неистински частни документи в продължение на инкриминирания период, сочело, че обществените отношения са засегнати значително, а не в незначителна степен, както е приел съдът в мотивите си. Целите на генералната превенция ще бъдат застрашени от действието на такъв акт.

Иска се от ОС на отмени атакуваното решение, след което постанови ново, с което да признае обвиняемата за виновна в извършването на деяние по чл.309, ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК, да освободи същата от наказателна отговорност и да ѝ наложи административно наказание „глоба“ в минималния, предвиден от законодателя, размер.

В съдебно заседание представителят на ОП поддържа изцяло протеста.

Въззиваемата и нейният защитник намират решението на първата инстанция за правилно и законосъобразно, порази което и моли ОС да го потвърди.

Страните не сочат нови доказателства.

За да се произнесе, Окръжният съд взе предвид следното:

С решението, отмяна на което се иска, първата инстанция признала обвиняемата Р. Б. Ц., родена на **** г. в гр. Благоевград, общ.Благоевград, разведена, българка, с българско гражданство, със средно образование, неосъждана, пенсионер по болест, с постоянен и настоящ адрес в гр.Б., ж.к.“Е.“, ****, с ЕГН-*****, за невиновна в това, че в периода от 05.10.2016 г. до 26.04.2017 г., в гр.Б., при условията на продължавано престъпление, сама е съставила неистински частни документи: трудов договор №001 от 05.10.2016 г. между „М.“ ЕООД, с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и С.Т.Д., с ЕГН-*****; трудов договор №002 от 26.03.2017 г. между „М.“ ЕООД, с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и И.Д., с ЕГН-*****; заповед №001 от 27.03.2017 г. за прекратяване на трудов договор №001 от 05.10.2016г. между „М.“ЕООД, с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и С.Т.Д., с

ЕГН-***** и ги е употребила, представяйки ги в качеството си на упълномощено лице от З. Г., роден на **** г. в Р.С.М., управител на „М.“ ЕООД, пред Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – гр.София на 07.10.2016г., за да докаже че съществува трудово правоотношение между „М.“ ЕООД и С.Т.Д. и пред Областен отдел „Автомобилна администрация“ – гр.Б. на 26.04.2017 г., за да докаже, че съществува трудово правоотношение между „М.“ЕООД и И.Д., и е прекратено трудовото правоотношение между „М.“ЕООД и С.Т.Д., както следва:

1. На 05.10.2016 г., в гр.Б., сама е съставила неистински частен документ - трудов договор №001 от 05.10.2016 г. между „М.“ЕООД, с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и С.Т.Д., с ЕГН-*****, на който договор е придаден вид, че е подписан от С.Т.Д., и го е употребила на 07.10.2016 г. в качеството си на упълномощено лице от З. Г. – управител на „М.“ЕООД, пред Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – гр.София, за да докаже, че съществува правно отношение, договорно отношение за С.Т.Д. и „М.“ЕООД, а именно че е сключен трудов договор, който да послужи при издаването на нов лиценз на Общността за извършване на международни превози на „М.“ЕООД, с ЕИК ****;

2. На 26.03.2017 г., в гр.Б., сама е съставила неистински частен документ – трудов договор №002 от 26.03.2017 г. между „М.“ЕООД, с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и И.Д., с ЕГН-*****, на който договор е придаден вид, че е подписан от И.Д. и го е употребила на 26.04.2017 г. в качеството си на упълномощено лице от З. Г. – управител на „М.“ЕООД пред Областен отдел „Автомобилна администрация“- гр.Б., за да докаже, че съществува правно отношение, договорно отношение за И.Д. и „М.“ЕООД, а именно, че е сключен трудов договор, който да послужи при промяна на ръководителя транспорт на „М.“ЕООД, с ЕИК ****;

3. На 27.03.2017 г., в гр.Б., сама е съставила неистински частен документ – заповед №001 от 27.03.2017 г. за прекратяване на трудов договор №001 от 05.10.2016 г. между „М.“ЕООД, с ЕИК **** и С.Т.Д., с ЕГН *****, на която заповед е придаден вид, че е подписана от С.Т.Д. и е употребила същата заповед на 26.04.2017 г. в качеството си на упълномощено лице от З. Г. – управител на „М.“ЕООД, пред Областен отдел „Автомобилна

администрация“- гр.Б., за да докаже, че е прекратено правно отношение – трудово правоотношение за С.Т.Д. и „М.“ЕООД, а именно, че е прекратен трудов договор, която заповед да послужи пред Областен отдел „Автомобилна администрация“- гр.Б. при промяна ръководителя транспорт на „М.“ЕООД, с ЕИК ****, поради което и на основание чл.378, ал.4, т.2 НПК, вр. чл.9, ал.2 НК я оправдала по внесеното обвинение за престъпление по чл.309, ал.1 НК, вр.чл.26, ал.1 НК.

За да постанови съдебния си акт, РС прие за установено следното във фактическо и правно отношение :

Обвиняемата Р. Б. Ц. е родена на **** г. в гр. Благоевград, общ.Благоевград, разведена, българка, с българско гражданство, със средно образование, неосъждана, с постоянен и настоящ адрес в гр.Б., ж.к.“Е.“, ****, с ЕГН-*****.

„М.“ ЕООД извършва транспортна дейност, включваща и международен превоз на товари. При учредяването на дружеството през 2009 г. като управител и представител е вписан Д. Ш.. След извършването на няколко търговски сделки с дружествените дялове на „М.“ ЕООД, от 15.09.2016 г. едноличен собственик на дружеството е Н.С. /близка на З.Ш./, а като управител на дружеството е вписан З. Г.. Независимо, че З.Ш. не фигурирал в дружествените документи, същият управлявал търговското дружество. Освен „М.“ ЕООД Ш. управлявал и търговската дейност на регистрирано в Ш. дружество „С.“.

Свидетелите С.Д. и И.Д. имат дългогодишно познанство със З.Ш., включващо и търговски взаимоотношения.

За периода 24.08.2009 г. до 01.07.2015 г. свидетелят И.Д. бил назначен на длъжност „ръководител транспорт“ в „М.“ ЕООД.

През септември 2016 г., в Благоевград, обвиняемата се запознала със З.Ш., който и обяснил, че управлява „М.“ ЕООД, което извършвало транспортна дейност, като ѝ предложил да представлява дружеството пред държавните органи и институции. След като Ц. приела, Ш. я попитал дали познава някого, който има необходимата квалификация, за да бъде назначен на длъжност „ръководител транспорт“ в „М.“ ЕООД. След като Ц. му отговорила, че не познава такъв човек, Ш. ѝ обяснил, че преди това в

дружеството е имало назначено на тази длъжност лице, което обаче към този момент е в Ш. и не може да му предостави съответните документи, необходими за издаване на Лиценз за международни превози на „М.“ЕООД. В нейно присъствие Ш. телефонира на жена, която наричал „С.“ като в разговора няколко пъти споменавал „М.“. От водения пред нея разговор, Ц. разбрала, че Ш. се уговорил с жената, с която разговарял, същата да бъде назначена като „ръководител транспорт“ в „М.“ ЕООД. След като приключил телефонния разговор, Ш. обяснил на обвиняемата, че жена на име „С.“ след няколко дни ще му предаде документите, необходими за издаване на Лиценз за международен превоз на товари, а именно: свидетелство за съдимост, удостоверение за професионална квалификация, удостоверение от НАП и копие на документ за самоличност. В края на септември, Ш. се обадил на обвиняемата по телефона и поискал да му предостави адрес, на който да бъдат изпратени документите. Ц. изпратила в текстово съобщение адреса си, но Ш. не могъл да го разчете, поради което предоставил на обвиняемата телефонен номер на свидетелката С.Д., на който Ц. изпратила адреса си.

На 04.10.2016 г., чрез куриерска фирма, Д. изпратила на обвиняемата свидетелство за съдимост на нейно име в оригинал и копия на удостоверение за професионална квалификация, удостоверение от НАП за липса на задължения и копие на личната ѝ карта.

На 03.10.2016 г. Ц. се срещнала отново със З.Ш., който ѝ представил З. Г., за когото ѝ обяснил, че независимо че Г. е вписан като управител на „М.“, собственик на капитала и управител е той и с него Ц. трябва да обсъжда всички възникнали въпроси. На същата дата било съставено и пълномощно с нотариална заверка на подписа, с което Г., в качеството на управител на „М.“ упълномощава Р. Ц. да представлява дружеството пред различни държавни органи, включително и пред ИА”Автомобилна администрация”/л.174-175, т.1, ДП/.

Във връзка с дейността на дружеството, обвиняемата често разговаряла по телефона със З.Ш., който ѝ обяснил, че е говорил със С.Д., която се е съгласила да бъде назначена като „ръководител транспорт“ в „М.“ ЕООД, като Д. е съгласна Ц. да подпише и от нейно име трудовия договор, който следвало да бъде сключен между Д. и търговското дружество.

На 05.10.2016 г. Ц. съставила трудов договор №1/05.10.2016 г. между

„М.“ ЕООД с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и С.Т.Д., с ЕГН *****, с който Д. била назначена на длъжност „ръководител транспорт“ като положила подписи от името на управителя. Ц. положила подпис и в графата „Работник (служител)“.

На 07.10.2016г. Ц. депозирала пред ИА”АА” заявление за издаване на лиценз на Общността и заверени копия на лиценз на Общността за международен автомобилен превоз, на което било поставен рег. №30-01-00-1850/07.10.2016 по описа на ИА”АА”. Към заявлението Ц. приложила и трудов договор №1/05.10.2016г., сключен между „М.“ ЕООД и С.Д..

Въз основа на така депозираните документи и извършването на необходимите проверки на 14.10.2016 г. на „М.“ ЕООД е издаден лиценз на Общността за международен автомобилен превоз на товари №16268, валиден до 13.10.2026 г.

Около средата на месец март 2017 г. Ш. се обадил по телефона на Ц. и й разпоредил да прекрати сключения с Д. договор и да състави трудов договор, с който свидетелят И.Д., да бъде назначен като „ръководител транспорт“ в „М.“ ЕООД. Ш. обяснил на Ц., че има уговорки със С.Д. и с И.Д., както и че Д. е съгласен Ц. да подпише трудовия договор „от негово име“.

На 26.03.2017 г. в гр.Б. Ц. съставила трудов договор №002/26.03.2017 г. между „М.“ ЕООД с ЕИК ****, представлявано от управителя З. Г. и И.Д. с ЕГН *****, като по силата на упълномощителните си правомощия положила подписи от името на управителя. В съставения трудов договор Ц. положила и подпис в графа „Работник (служител)“.

На 27.03.2017 г. обвиняемата съставила заповед №001 от 27.03.2017 г. за прекратяване на трудов договор №001 от 05.10.2016г. сключен между „М.“ ЕООД и С.Д. на основание чл.325, ал.1 КТ, като Ц. положила подпис в графата „Работник (служител)“.

На 26.04.2017 г. в ОО”АА” Благоевград обвиняемата подала заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен превоз, към което приложила сключения между „М.“ ЕООД и И.Д. трудов договор № 002/26.03.2017 г. и Заповед №001 от 27.03.2017 г. за прекратяване на трудов договор №001 от 05.10.2016г. сключен между „М.“ ЕООД и С.Д..

Заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен превоз е прието от свидетелката Н.Н. – служител на ОО„АА”- Благоевград, като същото било заведено с № 30-14-08-2087/26.04.2017г. по описа на отдела /л.179, т.1 от ДП/

Междувременно свидетелката Д. започнала да изпраща на Ц. текстови съобщения, с които искала да ѝ предостави ведомостите за начисляваното ѝ възнаграждение в „М.”ЕООД. Обвиняемата обяснила на Д., че не може да ѝ предостави исканите от нея ведомости, при което Д. ѝ заявила, че ще инициира съдебни производства.

На 18.04.2018 г. свидетелката Д. депозирала в Дирекция „Инспекция по труда” – Благоевград сигнал за нарушения на трудовото законодателство, в който посочила, че е служител на „М.” ЕООД на длъжност „ръководител транспорт”, като към датата на подаване на сигнала трудовият ѝ договор не е прекратен. Посочила, че дружеството-работодател не изпълнява задължението си да ѝ заплаща уговореното трудово възнаграждение. Описала намерението си да предяви граждански иски за заплащане на дължимото ѝ се трудово възнаграждение, поради което поискала от работодателя да ѝ представи документи от трудовото ѝ досие, но ѝ било отказано предоставянето на изисканите справки и документи /л.55, т.1 от ДП/.

На 07.06.2018 г. Д. подала в сектор „Противодействие на икономическите престъпления” при ОДМВР Благоевград ръкописна жалба, с която отправила искане да бъде извършена проверка на „М.” ЕООД. В жалбата е описано, че счетоводителката Ц. отказва да ѝ предостави поисканите от нея документи, като сочи, че двамата със съпруга ѝ И.Д. работили в дружеството като „професионално компетентно лице, като не са им изплащани трудови възнаграждения. В жалбата са въведени твърдения за злоупотреба с личните им данни, като е посочено, че ги назначават и освобождават от работа, когато пожелаят.

Съгласно заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебно графическа експертиза подписите в трудов договор №001 от 05.10.2016 г. и в Заповед за прекратяване на трудово правоотношение №001 от 27.03.2017г. срещу името на С.Т.Д. са положени от Р. Ц., а не от лицата посочени в документите. Подписът в трудов договор №002 от 26.03.2017г. в графа „Работник (служител)”срещу името на И.Д. е

положено от обвиняемата Ц..

Съгласно приложената по делото справка съдимост, обвиняемата не е осъждана.

Изложената фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на събраните в хода на досъдебното производство доказателствени материали, а именно: гласните доказателства, съдържащи се в обясненията на обвиняемата, показанията на свидетелите С.Д., И.Д.а, А.П., Н.Н., К.Р., С.Т.; писмените доказателства и доказателствени средства: Писмо от ОДМВР Благоевград Рег. №536500-1598, екз. №2/17.05.2021 г., Писмо от от Еконт с изх. №11662/07.06.2021 г. от чат на мобилно приложение, . Протокол за вземане на образци за сравнително изследване от 24.10.2018 г. от Р. Б. Ц.; Протокол за вземане на образци за сравнително изследване от 24.10.2018 г. от С.Т.Д.; Писмо от СДВР 04 РУ с рег. №228р-1007/16.07.2019 г.; Писмо от ДИТ Благоевград с изх. №18094488/31.10.2018 г.; Писмо от ДИТ Благоевград с вх. №18044437/18.04.2018 г.; Писмо от ДИТ Благоевград с вх. №18064277/29.05.2018 г.; Доклад от Б.В.И. – главен инспектор в ДИТ със седалище Благоевград; Уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ за С.Т.Д.; Писмо от ДИТ Благоевград с изх. №18060535/11.05.2018 г.; Докладна записка от 18.05.2018 г.; Писмо от Агенция по вписванията с изх. №166/29.10.2018 г.; Удостоверение с изх. №20181029112030/29.10.2018 г.; Удостоверение с изх. №20181029112123/29.10.2018 г.; Справка от Търговски регистър и регистър на ЮЛНЦ за „М.“; Писмо от ТД на НАП София, офис Благоевград с изх. №18525#2/31.10.2018 г.; Писмо от ТД на НАП София, офис Благоевград с изх. №18525#1/31.10.2018 г.; Писмо от ТД на НАП София, офис Благоевград с изх. №18525#2/12.11.2018 г.; Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за период от 01.01.2016 г. до 12.11.2018 г.; Писмо от ТД на НАП София, офис „Надежда“ с изх. №13-24-20-223/12.11.2018 г.; Справка за всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от С.Т.Д. през периода от 01.01.2016 г. до 12.11.2018 г.; Справка актуално състояние на действащи трудови договори за период от 01.01.2016 г. до 12.11.2018 г. от С.Т.Д.; Писмо от ТД на НАП София, офис „Център“ с изх. №10-24-20-700; Справка за всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от И.Д. през периода от 01.01.2016 г. до 14.11.2018 г.; Справка актуално състояние на действащи трудови договори за период от 01.01.2016 г. до

14.11.2018 г. от И.Д.; Писмо от РДАА София с рег. №16-00-08-1545/1/21.04.2020 г.; Заявление за издаване на лиценз на Общността и заверени копия на лиценз на Общността за международен автомобилен превоз с рег. №30-01-00-1850/07.10.2016 г.; Справка за доказване на финансова стабилност от Р. Б. Ц.; Удостоверение с изх. №20161004094458/04.10.2016 г.; Застрахователна полица №10000100010236; Договор за наем на недвижим имот от 04.10.2016 г.; Договор за счетоводни услуги; Договор за възлагане за ползване на експлоатационен център и извършване на предпътен технически преглед от 04.10.2016 г.; Договор за наем на гаражна площ от 04.10.2016 г.; Удостоверение за наличието или липсата на задължения с изх. №010201600279855/21.09.2016 г.; Копие на свидетелство за регистрация част 1 за МПС с рег. №Е3763КН; Списък с данни на МПС-та с българска регистрация за фирма с ЕИК ****; Трудов договор №001/05.10.2016 г.; Свидетелство за съдимост за С.Т.Д. с рег. №116717/03.10.2016 г.; Удостоверение за професионална компетентност за автомобилен превоз на товари №17528/11.07.2013 г.; Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за С.Т.Д.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. №01388163062226/05.10.2016 г.; Копие на платежно нареждане от 03.10.2016 г.; Протокол за съответствие с изискванията за установяване на територията на Република България с рег. №30-01-00-1850/1/07.10.2016 г.; Заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен автомобилен превоз с рег. №30-14-08-2087/26.04.2017 г.; Заповед №001/27.03.2017 г. за прекратяване на трудов договор №001/05.10.2016 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388173020593/27.03.2017 г.; Свидетелство за съдимост за И.Д. с рег. №28/04.01.2017 г.; Трудов договор №002/26.03.2017 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388173020258/26.03.2017 г.; Заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен автомобилен превоз с рег. №30-14-00-798/02.02.2018 г.; Заповед №002/11.01.2018 г. за прекратяване на трудов договор №002/27.03.2017 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388183004789/17.01.2018 г.; Трудов договор №003/02.01.2018 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388183000948/03.01.2018 г.; Заповед №002/26.02.2018 г. за прекратяване

на трудов договор №003/02.01.2018 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388183014074/26.02.2018 г.; Справка от ИААА за „М.“ за компетентни лица; Заповед №РД-01-653/10.07.2018 г. от ИААА; Писмо от ИААА с рег. №160-00-00-1544/1/27.04.2020 г.; Заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен автомобилен превоз с рег. №30-14-00-798/02.02.2018 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388183004789/17.01.2018 г.; Заповед №002/11.01.2018 г. за прекратяване на трудов договор №002/27.03.2017 г.; Трудов договор №003/02.01.2018 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388183000948/03.01.2018 г.; Заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен автомобилен превоз с рег. №30-14-00-2087/26.04.2018 г.; Заповед №001/27.03.2017 г. за прекратяване на трудов договор №001/05.10.2016 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388173020593/27.03.2017 г.; Трудов договор №002/26.03.2017 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62 от КТ с вх. №01388173020258/26.03.2017 г.; Заявление за отразяване на настъпили промени в обстоятелствата в лиценз на Общността за международен автомобилен превоз с рег. №30-01-00-1850/07.10.2016 г.; Справка за доказване на финансова стабилност от Р. Б. Ц.; Вносна бележка от 03.10.2016 г.; Удостоверение с изх. №20161004094458/04.10.2016 г.; Застрахователна полица №10000100010236; Заявление за продължаване срока на валидност на лиценза на Общността и заверено копие към лиценза на Общността за международен автомобилен превоз на товари с вх. №300208.385/29.08.2014 г.; Трудов договор №01/24.08.2009 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ с придружително писмо №013900901758262/24.08.2009 г.; Свидетелство за съдимост на И.Д. с рег. №2845/29.08.2014 г.; Справка за финансова стабилност от Т. Ш. от 28.08.2014 г.; Застрахователна полица №0700-022-2014-00165; Декларация за съответствие с изискването за установяване на територията на Република България по чл. 5 от Регламент /ЕО/ №1071/2009; Доклад от Бойко Ханджийски от РДАА Благоевград; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние от Р. Б. Ц. от 23.03.2021 г., Жалба от С.Т.Д. с УРИ 244000-8878/07.06.2018 г.; Писмо от ДИТ молба с изх.

№18064277/29.05.2018 г.; Справка за актуално състояние на трудовите договори към дата 31.05.2018 г. на С.Т.Д.; Справка за осигурителния доход за социално осигуряване по данни от декларации от наредба Н-8 към кодекса за социално осигуряване за периода от 01.01.2016 г. до 31.05.2018 г. за С.Т.Д.; Справка за осигурителния доход за социално осигуряване по данни от декларации от наредба Н-8 към кодекса за социално И.Д. от лист 7 до лист 27; Копие на пълномощно от З. Г. за упълномощаване на адвокат Е.П.; Справка пасив от 25.02.2017 г.; Договор от 07.07.2009 г. между Д. Ш. и Т. Ш.; Съгласие за разкриване на данъчна и осигурителна информация по чл. 74, ал. 2, т. 1 от ДОПК от 07.06.2018 г. от С.Д.; Писмо от ОДМВР Благоевград с УРИ №244000-8996/09.06.2018 г. по вх. №244000-8878/2018 г.; Писмо от ТД на НАП София офис Благоевград с изх. №10777#1/15.06.2018 г.; Писмо от ТД на НАП София офис Благоевград с изх. №10777#2/15.06.2018 г.; Писмо от ТД на НАП София офис Благоевград с изх. №10777#4/20.06.2018 г.; Справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори за период от 01.01.2010 г. до 07.06.2018 г.; Заверено копие на пълномощно от Т. Ш. за упълномощаване на Х.С.Р.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. №01388173020593/27.03.2017 г.; Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. №01388163062226/05.10.2016 г.; Писмо от ТД на НАП София, офис „Надежда“ с изх. №13-24-20-136/27.06.2018 г.; Справка за актуално състояние на трудовите договори за периода 01.01.2016 г. до 07.06.2018 г. на С.Т.Д.; Справка в централна база – КАТ за ПС настояща и бивша собственост на „М.“ ЕООД от 04.07.2018 г.; Писмо от ОДМВР Благоевград с рег. №244000-10438/10.07.2018 г.; 2 броя разпечатки от имейл адрес; Писмо от ТД на НАП София, офис „Център“ с изх. №10-24-20-435/10.07.2018 г.; Справка актуално състояние на всички трудови договори за И.Д.; Протокол за доброволно предаване от 23.07.2018 г. ведно с приложени документи от Р. Б. Ц. – ГДД за 2016 г. и ГДД за 2017 г. на „М.“ ЕООД – 56 листа, месечни СД по ЗДДС за периода м. септември 2016 г. до м. март 2018 г. ведно с дневници покупки и продажби на „М.“ ЕООД – 83 листа, ведомости за периода м. октомври 2016 г. до м. март 2018 г. – 65 листа, трудови договори на „М.“ ЕООД със С.Д. и И.Д. – 23 листа; Заверено копие на пълномощно рег. №4420/03.10.2016 г. – един лист; Справка от Търговски регистър от 08.11.2017 г. за фирма „М.“; Справка от Търговски регистър от 13.01.2016 г. за фирма „М.“; Писмо от

ИААА с рег. №16-00-00-3623/1/13.08.2018 г.; Докладна записка от ОДМВР Благоевград, както и заключението на съдебно-почерковата експертиза, всичките приобщени по реда на чл. 283 НПК.

На базата на така приетите за установени факти и обстоятелства първата инстанция счела, че конкретното деяние нямало характера на престъпно такова съобразно критериите на чл.9, ал. 2 НК, поради което признала Ц. за невиновна и я оправдала в извършване на деянието, предмет на повдигнатото срещу нея обвинение.

Окръжният съд намира протеста на РП за допустим, като подаден от надлежна страна, в определения от закона срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, чрез издаващия орган. Разгледан по същество, намира същия за неоснователен.

В хода на проведеното съдебно следствие РС е събрал и проверил обилен доказателствен материал, въз основа на който в максимална степен е изяснил делото от фактическа страна. Същият е подложил на задълбочен и много подробен анализ събрания доказателствен материал, като детайлно в мотивите си е отразил кои доказателства кредитира и защо, както и кои обстоятелства намира за установени. Ето защо и след като в рамките на своите правомощия анализира доказателствената маса, въззивният съд възприема изцяло изложените по-горе факти и обстоятелства. Впрочем приетата за установена фактическа обстановка не се оспорва от държавното обвинение.

Правилно е бил приложен материалния закон.

По отношение на деянието, предмет на повдигнатото обвинение, са налице признаците на престъплението по чл.309, ал.1 НК, вр.чл.26, ал.1 НК както от обективна, така и от субективна страна. Същевременно обществената опасност на инкриминираното деяние е малозначителна, поради което и правилно първата инстанция е приложила в случая разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК. Доводите и аргументите, отразени в мотивите към решението на РС в тази насока, се споделят изцяло и от настоящата инстанция. Определено в разглеждания казус не е налице интензитет на обществената опасност на стореното от Ц., който се явявал обичаен за престъпленията по чл. 309, ал.1 от НК така, както се твърди в протеста на РП. Напротив, видно от приетите за установени по делото факти

и обстоятелства е, че деянията на обвиняемата единствено формално покриват признаците на посочения законов текст. И това е така, тъй като най-напред са налице множество активни действия лично от свидетелите С. и И.Д.и, от които се установява безспорно не само желание за сключване на процесните договори (провеждани са многократни разговори с представители на транспортната фирма, изпращани са необходимите документи и др.), но и съгласие с начина, по който това е било сторено в случая (с поставянето на подписи за „работник/служител“ от страна на Ц.). Особено показателен факт в тази насока е, че именно въз основа на така сключените договори в един момент не само се е претендирало и заплащането на трудово възнаграждение от страна на свидетеля С.Д., но в тази връзка (незаплащане на такова възнаграждение) е бил сезиран и компетентен орган – Дирекция „Инспекция по труда“.

Законосъобразен и правилен се явява извода на РС, че случаят се явява малозначителен и с оглед добрите характеристични данни на обвиняемата – неосъждана, трудово заета към инкриминирания период, без каквито и да било криминални прояви до този момент. Освен това извършеното от Ц. определено има инцидентен характер.

Заедно с всичко изложено по-горе, ОС намира, че в по-голямата част от случаите обвиняемата е действала и в изпълнение на преки разпореждания от страна на управляващите дружеството, което е представлявала. Това обстоятелство на самостоятелно основание определено сочи на малозначителност на разглеждания случай.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, доколкото въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговото отменяване или изменение, същата прецени, че следва да потвърди изцяло същия.

Водим от горното и на основание чл.334, т.6, във вр. с чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 900074/30.03.2023 г., постановена по

АНД № 477/2021 г. по описа на Районен съд – гр.Б..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____